

תת"ע 8514/10/21 - מדינת ישראל נגד מחמוד סרסור

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

תת"ע 8514-10-21 מדינת ישראל נ' סרסור

בפני	כבוד השופטת מגי כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מחמוד סרסור

החלטה

להלן נימוקי החלטתי שלא לפסול את עצמי מלדון בתיק זה.

בתיק זה הורשע הנאשם בהעדר התייצבות בתאריך 9.11.21 בביצוע עבירה של שימוש בטלפון נייד בזמן נהיגה שלא באמצעות דיברות.

על הנאשם נגזר עונש של:

פסילה מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים בפועל במצטבר לכל פסילה אחרת, פסילה על תנאי מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך 5000 ש"ח.

לאור הסכמת המשיבה בדיון שהתקיים בתאריך 19.12.21 בוטל פסק הדין.

ב"כ הנאשם ביקש להעביר את התיק למותב אחר כי בית משפט זה נחשף להרשעות הנאשם .

בהתאם לסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט המבחן הכללי בשאלת פסילתו של שופט הנו "אם קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט".

בע"פ 4020/94 דורפמן נ' מדינת ישראל פ"ד מ(4) 768, פסק ביהמ"ש העליון :

"א. פסילת שופט היא מעשה יוצא דופן ורק בנסיבות שבהן מוכח חשש ממשי למשוא פנים, ולא כל אימת שעולה חשש סובייקטיבי בעל משקל שולי (770 ה);

ב. כאשר מדובר בשיפוט על ידי שופט שמקצועו בכך, אין בכל שמץ מידע על עברו של נאשם כדי להצדיק פסילת השופט...בדרך זו יכולים כל נאשם או סניגור להביא על נקלה לפסילת שופט, אם אך יאזכרו את עברו הפלילי של הנאשם (770 ג-ד);

ג. אין לגרוס כי הודאה בעובדות וחזרה מהודאה, פוסלות שופט על אתר, כפי שאין לגרוס שהחזרת תיק לערכאה ראשונה, אחרי ביטול הרשעה, פוסלת אוטומטית את השופט (770 ז - 771 א)

הערעור נדחה.

בע"פ 10089/05 **שמואל אביעד נגד מדינת ישראל** נקבע:

"נחה דעתי כי דין הערעור להידחות. לא אחת נפסק כי "עצם החשיפה לעברו הפלילי של נאשם אין בה כדי להוות עילה לפסילתו של שופט" (ע"פ 8854/00 אלמקייס נ' מדינת ישראל (לא פורסם), ע"פ 299/94 נחמני נ' מדינת ישראל (לא פורסם); ע"פ 4849/03 שלוש נ' מדינת ישראל (לא פורסם)). אכן, "לא כל מידע על עברו של הנאשם או המתדיין ולא כל אמירה המגלה מידע כלשהו על הרשעה קודמת צריכים להביא לפסילתו של שופט (מ' שמגר "על פסלות שופט - בעקבות ידיד תרתי משמע" גבורות לשמעון אגרנט (תשמ"ז) 87, 110). השאלה שיש לשאול היא האם החשיפה לאותו מידע מקימה חשש ממשי למשוא פנים (ע"פ 771/05 ועקנין נ' מדינת ישראל (לא פורסם))."

בספרו של כבוד השופט יגאל מרזל **דיני פסלות שופט** 302-304, (תשס"ו-2006).

"בהתייחסו לשאלה זו של פסלות שופט קבע בימ"ש העליון, כי מדובר ב"שאלה סבוכה" (ע"פ 5133/02). בה בעת, המבחן הנוהג בה הוא אמת המידה הרגילה בדיני הפסלות, והיא שאלת החשש הממשי למשוא פנים. על כן, אין בעצם החשיפה להרשעות קודמות כדי לפסול את השופט ויש להחיל את המבחן החשש הממשי למשוא פנים בכל מקרה על פי נסיבותיו (ראו: ע"פ 5959/99 פרושינובסקי נ' מד"י). על כן, שאלת הפסלות תוכרע איפוא בהתאם להשפעה שיש לחשיפה להרשעות קודמות על השופט היושב בדיון ועל יכולתו לשקול את הטענות והראיות הבאות לפניו תוך פתיחות לשכנוע."

בע"פ 5959/99 **יוסף פרושינובסקי נ' מדינת ישראל** דחה בית משפט עליון את הערעור בקבועו:

" הכלל בעניין חשיפת שופט להרשעות קודמות של נאשם הוא, כי עצם החשיפה אינה משמשת עילה לפסילת השופט: "לא כל מידע על עברו של הנאשם או המתדיין ולא כל אמירה המגלה מידע כלשהו על הרשעה קודמת צריכים להביא לפסילתו של שופט" (מ' שמגר "על פסלות שופט - בעקבות ידיד תרתי משמע", גבורות לשמעון אגרנט, תשמ"ז, 87, בעמוד 110). אין עילה לפסילה, אם המדובר במקרה בו ע"פ הדין מותר לשופט לשמוע הרשעות קודמות במהלך המשפט. שכן "אין אפשרות ליצור סודיות ומידור בתוך כתלי אותו בית משפט באופן ששופט לא ידע אלא מה שמתברר בפניו" (ע"פ 793/83 **אדרי נ' מדינת ישראל**, פ"ד לח(1) 363).

לגופו של עניין, טענת ב"כ הנאשם כללית והוא לא מצביע על חשש למשוא פנים.

החשיפה לעברו התעבורתי של הנאשם התרחשה באופן טבעי בשלב הטיעונים לעונש עת נגזר דינו של הנאשם בהעדר.

פסק דין בוטל בהסכמת הצדדים כך שבית משפט זה לא דן בבקשה לביטול פס"ד, כך שהעובדה שבית משפט עיין בגיליון הרשעות הנאשם במהלך הטיעונים לעונש בשפיטתו בהעדר אינה מהווה עילה לפסילה מלשבת בדין ואין בכך כדי לחייב פסילת מותב זה .

מכל הנימוקים הנני דוחה את הבקשה.

התייצבות הנאשם חובה.

המזכירות תשלח העתק החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, י"ז טבת תשפ"ב, 21 דצמבר 2021, בהעדר
הצדדים.